Split by PDF Splitter

glo. de iuſti.co.cõfir. prout videmus de pace cõſtãtie. Ad reprimẽdã qui ſint rebelles ⁊c. Quare aũt in hoc libro pleruꝫ in tex. ⁊ gl. allegenẽ. ideo ẽ vt oſtendanẽ varietates ꝯſuetudinũ in hac materia que ſcðm varia iura firmabanẽ vt dixi ſupra in prologo ⁊ de feu.co.in.c.i. A quo aũt dictus liber lombarde fuerit factus dic ꝙ a karolo vt dixit gl.xxiii.q.i.in.c.i. ⁊ appellat ipſuꝫ libꝝ capitulariũ caroli ⁊ de eo tãgit et glo.xi.q.i.quicũꝫ ⁊ ibi etiã dicitur ꝙ lex abrogata poteſt allegari licꝫ nõ ꝯfirmetur dicit tamen Bal. ⁊ Odoff. in dicta auẽ.dos data.C.de dona.ante nup. ꝙ fuerũt facte dicte leges a quibuſdam regibus qui appellabanẽ lomgobardi eo ꝙ habebant longas barbas ⁊ magnas. Sed qd de capl'is extraordinariis feudoꝝ que intitulanẽ alterius cõpillatõis an reputenẽ autẽtica vide qð dixi.j.ð capitulis extraordinariis in prin.

Quero q̄nto qd ſit feudũ ⁊ vnde dicatur ⁊ omiſſis omnibus aliis diffinitionibus doctoꝝ ponã hic ſolũ diffinitõem que traditur per tex.j.in qui.cau.feu.amit.in.§.fi. vꝫ ꝙ feudũ ẽ beneficiũ qð ex beniuolẽtia alicui ita datur vt ꝓprietas q̃dã rei imobilis beneficiarie penes dantẽ remaneat vſuſfructus aũt illius rei ita ad recipientẽ tranſeat vt ad eum hereſeſꝙ ſuos maſculos ⁊ feminas ſi de his noiatim dictũ ſit iperpetuũ ꝑtineat ad hoc vt ille ⁊ ſui heredes fideliter dño ſeruiant ſiue id ſeruitiũ noiatim qualis eſſe debeat ſit expreſſe ſiue indeterminate ꝓmiſſum. Et ſcðꝫ iſtã diffinitõem oia neceſſaria late ꝯprehendũtur. Diffinitur etiam pluribus aliis modis ⁊ breuius ꝓut ſcripſi in.d.§.fi. vbi videas. Quare aũt appellatur feudum ⁊ vnde dicatur dic ꝙ dicitur a fidelitate vel a fide vt.j.per quos fi.inueſti.in fine. ⁊ de hac queſtione plene per Jaco.de ardiꝫ. in prima carta ſub rubricella vnde dicatur feu. Eſt aũt fidelitas ipſuꝫ iuramẽtum qð preſtatur a vaſall. dño vt.j.quid ꝑce.de.inueſti.an fi.in fi. Pluribus etiã aliis modis capitur fidelitas vt ponit Bar. in extrauagãti ad reprimendã in prin. ⁊ latius ſcripſi in.c.i.j.quid prece.de.inueſti.an fideli. Et q̄ꝫq̄ꝫ in oibus contractibus graue ſit fidẽ fallere.l.i.de cõſti.pecu. ⁊ quicq̄d facimus debeat cõſiſtere in fide.l.i.ff.ſi cer.pe. tamen per excellentiã debet cõſiſtere in feudis in quibus dñs quodãmõ ſe cõmittit vaſallo ⁊ econtra ⁊ ideo per iſtam excellentiaꝫ feudũ denoiatur a fide ſeu a fidelitate. Interduꝫ vulgares appellant feudum alio modo ſicut gallici qui appellant gaieriam vt in.c.i. extra de feudis. Qualiter aũt feudũ cõſtituitur dic vt.j.qui.mo.feu.cõſti.po.c.i. Iteꝫ qualiter inueſtitura ſit fienda vel petenda ⁊ fidelitas preſtanda no.glo.j.ꝑ quos fi.inueſti.in fi. Inueſtitura aũt qd ſit habetur.j.in ti.quid ſit inueſtitura. Et interduꝫ appellatur inueſtitio vt.j.ſi ð inueſti.inter do. ⁊ vaſ.lis ori.in.c.i.in prin. Que aũt ꝑſone poſſint feuduꝫ dare ſtatim videbitis.j.ti.i.in prin. ⁊.j.per quos fi.inueſti.in.c.i. vbi etiaꝫ declaratur que ꝑſone poſſint feudum recipere. Sed qualiter in cã feudali iudiciũ agitetur, procedatur ⁊ finiatur habetur.j.in ti.apud quẽ vel quos cõtẽ.feu.ter.de.c.i.cum ſi. De genere vero cõpetentis actõnis ⁊ dño ⁊ vaſallo in materia feudali plene dixi.j.q̃ fue. prima cã be.amit.in.§.ſꝫ nec alia ⁊.j.ð cõtro.inter do. ⁊ emp.in.c.i. vbi glo.tangit. Poſtremo qualiter feuduꝫ acquiratur ⁊ qualiter amittatur patebit.j.in ſuis ꝓpriis titulis. Quero.vi. quot ſint ſpẽs ſeu diuiſiones feudoꝝ rñdeo plures ſm doc. Nã Ja.ardiꝫ. in ſũma ſua in ſcða carta ſub rubricella quot ſint genera feudoꝝ enumerat ſolũ quattuor genera. Alii vero doc. moderniores colligunt.x. diſtinctiões feudoꝝ quas hic ſeriatim ⁊ magis ordinate q̄ꝫ ipſi faciant deſcribam addendo vltra doc. aliquas quas alibi ſparſim repi ⁊ hic adduxi. Prima.n. diuiſio eſt iſta quoniã feudoꝝ aliud ẽ regale ſicut eſt feudũ marchie ducatus comitatus vl' alterius regalis dignitatis qð ab impatore vel rege recognoſcit vt.j.ð feu.marchi.in.c.i. Aliud eſt nõ regale qð recognoſcitur ab aliis inferioribus a principe vel a rege vel ſi recognoſcitur a principe nõ ꝯſiſtit in iſtis dignitatibus vt ꝙ inueſtiuit de aliqua plebe vt.j.in ti.primo in prin. ⁊.j.qs di.dux co.vel mar.in ꝓ̃n. ⁊.§.i.

Scða ẽ diuiſio q̃m aliud ẽ feudũ nobile qð ſuũ nobilitat poſſeſſorẽ ⁊ iſtud appellatur ꝑadoguꝫ. Aliud burgẽſe qð nõ nobilitat vt infra quis dica.dux co.vel marchi. ⁊c. in.§ ceteri. Sed circa hãc diuiſioneꝫ dixit Ja.de bel.latius quẽ et recitat Jo.an. ſup rubrica de ꝓ̃ſcrip. in addi.ſpeculi vꝫ ꝙ feuduꝫ aliud eſt nobile aliud minus nobile aliud aliqualiter vel mediocriter nobile. Nã ꝯceſſuꝫ ab impatore regi duci vl' marchioni ⁊c. dicĩ nobile ſꝫ minus nobile ẽ q̃n feudũ ꝯceditur a predictis. Sꝫ aliqualiter nobile eſt q̃n feudũ eſt cõceſſuꝫ a vaſall. ſupraſcriptoꝝ primoꝝ. Sed ignobile eſt illud qð ẽ cõceſſum a minimis valuaſoribus a quibus nullam dignitatẽ vel nobilitatẽ ꝯſequi poſſe dicunẽ vt pꝫ.j.in ꝓ̃n.primi ti. ⁊ in.§.i. ⁊.j.ð feu.marchi.cũ duabus rubricis ſequẽtibus ⁊ in dicto ti.quis di.dux ⁊c. Addit Jo.an. ibidẽ ꝙ et ẽ dare feudũ honorificũ francuꝫ liberum ⁊ ſic nobile. Et vt ipſe dicit ideo appellatur predictis modis ꝙ ex eo nil ꝓ̃ſtatur vt apud vulguꝫ hec v̄ba ſonant vt extra ð ſpon. ex lr̃is de ver.ſig. aniculas ⁊ ſic indefinita locutio faciet eum ab oi ſeruitio abſolutũ vt extra de teſti.ſignificauit ⁊.l.in tradendis cũ ibi no.ff.cõi.ꝓ̃di. Intelligas tamẽ libertatẽ ⁊ franchiſiã ⁊ nobilitatẽ nõ eximere eũ a capitulis ꝯprehẽſis in natura fidelitatis que numeranẽ.j.in ti.ð for.fideli. al' ꝯtineret repugnãtiã ⁊ cõtrarietatẽ vꝫ ꝙ ſit feudũ ⁊ liberũ prorſus ab oi fidelitate qð nõ eſt dicendũ extra de appel.ſollicitudinẽ ⁊.l. vbi repugnãtia ð reg.iur. Nã eſſꝫ potius quedã libera donatio ſi penitus eſſet liberꝝ ſm ꝓ̃fatũ Jo.an. in dicto loco. Tertia eſt diuiſio quoniã aliud eſt feudũ qð hꝫ ꝓpriã naturã feudi. Aliud eſt feuduꝫ qð hꝫ impropriã. Natura aũt ꝓpria feudi eſt quedã qualitas inata a prin. generi cõi feudi ex qua virtus cõtractus ꝓficiſcitur ⁊ ſemper regl'r videtur ineſſe niſi per pactũ iproprieẽ vt.j.de feu.nõ habente ꝓpriã naturã feudi.c.i. ⁊.j.quid ſit inueſti.c.i.in.§.fi. Et intelligiẽ habere ꝓpriã naturã quãdo eſt ſimplex ⁊ rectũ ⁊ tranſitoriũ ad heredes ⁊ ad euꝫ cui inueſtitus alteri coequali infeudauerit ⁊ ð quo nõ dꝫ qs diſueſtiri ſine cognita culpa vt.j.de natura feu.c.i. ⁊ i dicto ti.ð feu.nõ habente ꝓpriã naturã feu. Sed iproprĩã naturaꝫ intelligitur habere pluribus modis vꝫ q̃n datur accipienti vt ipſe ⁊ ſui heredes ⁊ cui dederint habeãt vt in.d.c.i. Itẽ quãdo ſine inueſtitura eſt acquiſitũ vt.j.qui.mo.feu.ꝯſti.po.c.i. Itẽ feudũ guardie ⁊ gaſtaldie vt.j.ð feu.guar. ⁊ gaſtal. Itẽ camere ⁊ caneue.j.de feu.co.c.ij. ⁊ ð notis feu.in prin. Itẽ feudũ ſoldate vt.j.qs di.dux co.vl' mar.in fi. Iteꝫ quãdo nõ eſt tranſitoriũ ad heredes vt ſupra dixi ⁊ iſtis oibꝰ modis hꝫ naturã ipropriã feudi ⁊ irregularẽ. Quarta eſt diuiſio quoniã alio reſpectu feudũ aliquãdo hꝫ ꝓpriã naturã vt ꝙ dignitas cũ feudo tranſit ad heredes inueſtiti ſicut cõmuniter fit ꝓut videmus in duce mediolani in marchione ferarie ⁊ ſimilibus. Interdũ tale feudũ hꝫ impropriã naturaꝫ feudi vt q̃n dignitas neꝙ feudũ tranſit ad heredes ſed ſolum ad vitam vaſalli ſicut videmus in marchionatu anconitano. In ducatu ſpoletano in comite campanie ⁊ ſimilibus quo caſu potius poſſet appellari adminiſtratio licet ſit collata per modum feudi mediante inueſtitura de qua dixi.j.de alie.feu.in fi. ⁊ in dicto.c.de feu.marchi.duca. ⁊c. Quinta eſt diuiſio quoniam aliud eſt feudum eccleſiaſticuꝫ aliud ſeculare. Et eccl'iaſticũ eſt duplex q̃m quodaꝫ daẽ ſeu ſuſcipitur ab eccl'a tanq̃ꝫ ab eccl'ia. Quodã eſt qð daẽ a cle. nõ tãquam ab eccl'ia vt infra de cleri.qui inueſti.fa.c.i. ⁊.j.qui.mo.feu.cõſti.po.in fi. Põt etiã eccl'ia ⁊ clericus recognoſcere feudum a layco vt.j.de capi.cor.in.fi. Sexta ẽ diuiſio quoniã aliud ẽ feudum antiquũ ſiue paternũ aliud eſt feudũ nouum. Feudũ paternum capiẽ equoce. Naꝫ pmõ ⁊ large dĩ paternũ q̃n iam feudũ fuit acq̄ſituꝫ ab aliquo ex ãceſſoribus q fuit agnatiõis cõis vt.j.de gradi.ſucce.in feu.in.c.i.in.§.his vero ⁊ infra de natura ſucce.feu.c.i. Et hoc mõ põt appellari et antiquũ eo ꝙ eſt acquiſitũ ab anteceſſoribus vt no.gl.ſuꝑ verbo inueſtiture.j.de ſucceſ.feu. Secũdo autẽ ⁊ ſtricte dĩ paternũ illud feudũ qð fuit acquiſitũ a pr̃e meo vl' ab aliquo alio meo aſcẽdẽte vſꝙ ad quartũ gradũ. Sꝫ a q̃rto gradu ſupra appellaẽ proprie antiquũ vt infra in pmõ ti.in.§.cũ vero ⁊ no.infra de ſucce.feu.in.§.i. ⁊ ibi plene dixi in vltio notabili. Nouũ aũt feudũ eſt q̃n de nouo acquiriẽ feu. ⁊ iõ appellaẽ nouũ vt infra qui teſtes ſint neceſ.ad ꝓ.no.ineſti.in.c.i. Et i hoc eſt dr̃ia ꝙ in feudo nouo nõ ſuccedũt niſi deſcendẽtes. Sed in feu.antiquo ſeu paterno nõ ſuccedũt ſolũ deſcẽ. ſꝫ et collatera. qui tñ deſcendũt a pmõ acquirente vt ꝓbaẽ in dcis locis. Utrũ aũt ꝑ refutationẽ feudi paterni deſinat eẽ paternũ. Item ſi fiat inueſtitura de feudo paterno tanquã ð nouo an ſilr deſinat eẽ paternũ dicã ĩfra deſ vaſal.decre.eta.c.i.in fi. Septima eſt diuiſio q̃m aliud eſt feudũ paternũ de quo ſupra ꝓ̃rie dixi. Aliud eſt maternũ vꝫ qð pmõ fuit acquiſitum per feminã vt ĩfra de bñficio fe.in.c.i. Et ſicut paternũ large diciẽ quodcũꝙ feudũ eſt acquiſitũ ab aliquo ex ſuꝑioribus q fuit agnationis cõis vt ſupra dixi. Ita maternũ quoꝙ diceẽ illud feudũ qð a quacũꝙ femia ex ſuꝑioribus fuit acquiſituꝫ que fuit cognitõnis cõis ſꝫ Bal. ⁊ hiſdẽ regulis tractabiẽ ſicut feudũ paternũ vt in.d.c.i. de quo dic vt ibi dixi. Octaua ẽ diuiſio q̃m aliud eſt feuduꝫ maſculinũ qð regl'r trãſit ad maſculos tñ ⁊ nõ ad femias vt.j.i ti.i.in.§.hoc aũt ⁊ de ſucce.feu.in.§.filia. Aliud eſt feudũ femininum